

Nr 54.

Av herr **Heiding m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till förstärkning och förbättring av vägar.*

Även om man erkänner principen att investeringsverksamheten bör begränsas under högkonjunktur och att staten och kommunerna måste minska sina anspråk på att bygga lokaler för sjukvård, administration m. m. och anlägga vägar, innebär det inte att man godtager den plan för begränsningen av de offentliga investeringarna, som regeringen lagt fram.

Vi äro för vår del beredda att lämna ett större utrymme åt investeringar i vägbyggen. Detta beror främst på att vägväsendet, såväl när det gäller nybyggnad som underhåll av olika slag, sedan flera år hållits starkt tillbaka. Våldiga behov av förbättringar och nyanläggningar ha hopats under årens lopp, och arbeten som redan i början av 1940-talet dömdes till utförande ha ännu inte kommit i gång. Förseningen av vägbyggandet och försämringen i vägarnas standard medverka till en fortsatt avfolkning av landsbygden. Goda kommunikationer äro ett livsvillkor för de glesbebyggda delarna av vårt land. Det är därför med verklig oro vi se hur begränsningen av vägbyggandet enligt regeringens förslag i statsverkspropositionen skall ännu mera skärpas för kommande år.

Under rådande förhållanden med en stark beskärning av nyanläggningen har förstärkning och förbättring av vägar en betydelsefull uppgift att fylla. Visserligen går en betydande del av anslaget härför till förarbeten för permanentning av vägbeläggningen, men en del användes även till rätning av tvära kurvor, breddning av trånga passager, anläggning av mötesplatser m. m. Dylika förbättringsarbeten utgöra såsom kommunikationsministern framhåller det viktigaste bidraget till ökad trafiksäkerhet. För att reducera olycksriskerna är det nödvändigt att arbeten av här nämnda art komma till stånd i ej alltför ringa omfattning.

Överrevisorerna för väg- och vattenbyggnadsväsendet ha i sin berättelse för verksamheten 1947/48 anmärkt på att anslaget till förstärkning och förbättring av vägnätet i alltför hög grad koncentrerats till förarbeten för vägbeläggningar och i alltför ringa utsträckning omfattat de mindre trafikerade vägarna. Överrevisorerna framhålla:

»Förstärkning och förbättring av vägnätet har under budgetåret 1947/48 bedrivits i ökad omfattning med användning av det för detta ändamål särskilt anvisade anslaget. Bristen på arbetskraft har emellertid medfört, att dessa arbeten i stor utsträckning måst koncentreras till sådana vägar, å vilka för-

arbeten för planerad beläggning varit erforderliga. Däremot har förstärkning och förbättring av de mindre trafikerade vägarna icke enligt överrevisorernas uppfattning kommit till stånd i önskvärd omfattning. Sedan numera medgivits icke endast någon ökning av den ordinarie arbetsstyrkan utan även användning av s. k. dold arbetskraft vilja överrevisorerna framhålla vikten av att även småvägarnas standard ökas genom förstärknings- och förbättringsarbeten. För sådana arbeten synes den dolda arbetskraftsreserven i bygderna särskilt lämpad. Det synes angeläget att vägförvaltningarna utnyttja alla möjligheter att utnyttja denna.»

Om förbättringsarbetena skola få en omfattning som blir av någon betydelse måste ett anslag av den storlek som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen begärt anvisas för ändamålet. Styrelsen har i sina petita upptagit 20 miljoner kronor i anslag till förstärkning och förbättring av vägar. Kommunikationsministern har emellertid i sina äskanden skurit ned beloppet till 11,6 miljoner kronor. Därav beräknas omkring 6 miljoner kronor stå till förfogande till smärre förbättringsarbeten, medan återstoden skulle användas till förarbeten för vägbeläggningar. Det är tydligt att nämnda summa 6 miljoner kronor är alltför ringa för att räcka till för förbättringsarbeten av önskvärd omfattning. Anslaget till förstärkning och förbättring bör därför enligt vår mening höjas till 20 miljoner kronor såsom väg- och vattenbyggnadsstyrelsen föreslagit. Här förordade ökning av anslaget bör helt tagas i anspråk till smärre föga materialkrävande förbättringsarbeten.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta anvisa ett reservationsanslag av 20 000 000 kronor till förstärkning och förbättring av vägar för budgetåret 1949/50.

Stockholm den 20 januari 1949.

Arthur Heiding.

Bernhard Näsgård.

Karl Persson.

Erik von Heland.

Otto Niklasson.

Gust. E. Andersson.

C. P. V. Grönebo.

Gustav Hallagård.

Lars E. Andersson.